

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący skargę kasacyjną: XXX

Druga strona postępowania: Commissaire général aux réfugiés et aux apatrides

Sentencja

1) Artykuł 14 ust. 4 lit. b) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/95/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie norm dotyczących kwalifikowania obywateli państw trzecich lub bezpaństwowców jako beneficjentów ochrony międzynarodowej, jednolitego statusu uchodźców lub osób kwalifikujących się do otrzymania ochrony uzupełniającej oraz zakresu udzielanej ochrony

należy interpretować w ten sposób, że:

istnienia zagrożenia dla społeczeństwa państwa członkowskiego, w którym przebywa dany obywatel państwa trzeciego, nie można uznać za wykazane przez sam fakt, że obywatel ten został skazany prawomocnym wyrokiem za szczególnie poważne przestępstwo.

2) Artykuł 14 ust. 4 lit. b) dyrektywy 2011/95 należy interpretować w ten sposób, że stosowanie tego przepisu jest uzależnione od wykazania przez właściwy organ, że zagrożenie, jakie stanowi dany obywatel państwa trzeciego dla jednego z podstawowych interesów społeczeństwa państwa członkowskiego, w którym obywatel ten przebywa, jest rzeczywiste, aktualne i dostatecznie poważne i że cofnięcie statusu uchodźcy stanowi środek proporcjonalny do tego zagrożenia.

(¹) Dz.U. C 148 z 4.4.2022.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 6 lipca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Supreme Court – Irlandia) – OE/The Minister for Justice and Equality

[Sprawa C-142/22 (¹), The Minister for Justice and Equality (Wniosek o wyrażenie zgody – Skutki pierwotnego europejskiego nakazu aresztowania)]

[Odesłanie prejudycjalne – Współpraca policyjna i wymiarów sprawiedliwości w sprawach karnych – Europejski nakaz aresztowania – Decyzja ramowa 2002/584/WSiSW – Artykuł 27 – Ściganie za przestępstwo popełnione przed przekazaniem, inne niż to, które było podstawą tego przekazania – Wniosek o wyrażenie zgody skierowany do wykonującego nakaz organu sądowego – Europejski nakaz aresztowania wydany przez prokuratora państwa członkowskiego, który nie posiada statusu wydającego nakaz organu sądowego – Skutki dla wniosku o wyrażenie zgody]

(2023/C 296/08)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

Supreme Court

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: OE

Strona przeciwna: The Minister for Justice and Equality

Sentencja

Artykuł 27 ust. 3 lit. g) i art. 27 ust 4 decyzji ramowej Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi

należy interpretować w ten sposób, że:

okoliczność, iż europejski nakaz aresztowania, na podstawie którego wobec danej osoby wydano orzeczenie o przekazaniu, został wydany przez organ, który nie był „wydającym nakaz organem sądowym” w rozumieniu art. 6 ust. 1 tej decyzji ramowej, nie stoi na przeszkodzie temu, by w późniejszym czasie wykonujący nakaz organ sądowy, do którego ze stosownym wnioskiem zwrócił się wydający nakaz organ sądowy w rozumieniu wspomnianego art. 6 ust. 1, wyraził zgodę na ściganie tej osoby, jej skazanie lub pozbawienie jej wolności za przestępstwo popełnione przed jej przekazaniem, inne niż to, które stanowiło podstawę przekazania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 191 z 10.5.2022.

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 6 lipca 2023 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez High Court – Irlandia) – Hellfire Massy Residents Association/An Bord Pleanála, Minister for Housing, Local Government and Heritage, Irlandia, Attorney General

(Sprawa C-166/22 ⁽¹⁾, Hellfire Massy Residents Association)

[Odesłanie prejudycjalne – Środowisko naturalne – Dyrektywa 92/43/EWG – Ochrona siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory – Artykuł 12 – System ścisłej ochrony niektórych gatunków zwierząt – Artykuł 16 – Odstępstwo – Procedury przyznania takiego odstępowania – Prawo udziału społeczeństwa]

(2023/C 296/09)

Język postępowania: angielski

Sąd odsyłający

High Court (Irlandia)

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Hellfire Massy Residents Association

Strona pozwana: An Bord Pleanála, Minister for Housing, Local Government and Heritage, Irlandia, Attorney General

przy udziale: South Dublin County Council, An Taisce – The National Trust for Ireland, Save Our Bride Otters

Sentencja

Artykuły 12 i 16 dyrektywy Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory

należy interpretować w ten sposób, że:

uregulowanie krajowe mające na celu transpozycję tych przepisów do prawa krajowego nie może zostać uznane za sprzeczne z tą dyrektywą ze względu na to, że nie przewiduje ono, po pierwsze, postępowania w sprawie zezwolenia obejmującego decyzję właściwego organu mającą na celu ustalenie, czy należy złożyć wniosek o przyznanie odstępowania na podstawie art. 16 wspomnianej dyrektywy ze względu na okoliczności stwierdzone po wydaniu zezwolenia na inwestycję lub czy w tym celu wymagane jest przeprowadzenie dochodzenia, ani po drugie, udziału społeczeństwa w owej procedurze odstępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 198 z 16.5.2022.